

[Undervisningsministeren]

spørgsmålet: hvorfor er det lige på RUC, man skal have nogle nye uddannelseselementer såsom erhvervsøkonomi og datalogi? – som jeg ved man foragter inderligt på centeret. Hvis man skal tro det, der står i avisen, så foragter man dem. Ligesom Erasmus Montanus foragtede sin praktiske broder Jacob, foragter man på RUC disse teknosvin og disse økonomer, som kan tal osv. Vel, lad det være. Det afslører bare de fordomme, der også er i denne debat.

Det, der er det specielle ved RUC, er, at Roskilde er den eneste universitetsby, hvor man ikke har disse kombinationsmuligheder. I Odense har man en handelshøjskole. I København har man datalogi og en handelshøjskole lige ved siden af, og man er i fuld gang med at etablere et samarbejde mellem handelshøjskolen og humaniora ved Københavns universitet. I Ålborg har man handelshøjskolen inden for murene, og også dér har man disse kombinationsmuligheder. RUC er det eneste sted, hvor man ikke har disse ting. Derfor er det, der er specielt, ikke regeringens forslag. Det, der er specielt, er tilstanden i Roskilde, som bl.a. er et produkt af, at man ikke har kunnet drive centeret til at gå positivt ind i de forhandlinger, der har været. Det er endt i snak, i snak, i snak. Derfor var jeg altså som minister nødt til på et tidspunkt at sige det, jeg sagde. Alle vidste, at den 15. februar var datoen. Det vidste PRF, det vidste de faglige landsudvalg, det vidste alle råd. Den 15. februar skulle der gives melding ud til den koordinerede tilmelding. Jeg vil gerne med ét slag pure afvise enhver påstand om, at alle recepter vedrørende procedure ikke er fulgt. Alle regler er fulgt. Jeg så sågar et indlæg fra en, som sagde, at det hele i virkeligheden er fornuftigt nok, det, ministeren foreslår, men at det er en uanstændig procedure. Ja, det kan godt være, men det er da en procedure, der hele tiden har været fastlagt, som alle kendte, og som den tidligere minister også måtte have fulgt. Der er intet underligt i det.

Noget andet, som jeg mener vi burde kunne blive enige om herinde, når vi prøver at lukke ørerne for misinformeringskampagnen fra RUC, er, at vi må have indrettet det sådan, at man ikke kan kombinere overbygningsfag, som fører til sikker arbejdsløshed. Med andre ord: der skal ikke blot skaffes nye kombinationsmuligheder, men vi skal

også være sikre på, at der er nogle kombinationer, som man ikke tager.

For det tredje tror jeg også, vi kan blive enige om, at bemanningen af fagene på RUC skal være forsvarlig, at det, der skal blive der, skal være stærkt nok til, at det også ud fra en forskningsmæssig synsvinkel kan forsvares.

Endelig tror jeg også, vi er enige om – det fremgår også af forslaget – at vi ikke har flere penge til RUC. RUC har tværtimod udmarvet Københavns universitet og Århus universitet år efter år. Vi har ikke flere penge. Der er snarere færre penge, for det er der alle steder. Derfor kan vi altså ikke i forbindelse med en ændring af profilen på RUC bevilge flere penge. Det får man heller ikke andre steder. På Københavns universitet ændres profilen, og dér er færre penge. Der vil også være svagt faldende bevillinger på RUC.

Jeg har fundet det mest hensigtsmæssigt at reducere humaniora ved at nedlægge den humanistiske basisuddannelse og ved at reducere de humanistiske overbygningsfag, herunder især historie og dansk, og jeg har truffet beslutning om, at samfundsfag, biologi og socionomi skal nedlægges. Derved skabes mulighed for en styrkelse af naturvidenskab, specielt fysik, matematik og kemi, og der skal oprettes to nye fag: erhvervsøkonomi samt administrativ databehandling og/eller datalogi.

Der er nogle, der siger: ja men man kan ikke have et universitet uden humaniora, det er katastrofalt at undvære disse specielle menneskelige dimensioner, som humaniora er udtryk for. For deres skyld vil jeg gerne læse lidt op fra den oversigt over projekttitler på den humanistiske basisuddannelse, som jeg har fået. Nu kan jeg ikke læse alle 49 projekter op, men jeg kan starte med de første 11.

Det første projekt hedder »Modpressen i Århus«. Det andet hedder »Københavns Sæneringsselskab«. Det tredje hedder »To skridt frem og ét tilbage, Solidaritet« – altså den polske fagbevægelse – »beskrevet som modoffentlighed«. Det fjerde projekt hedder »Angst«. Det femte hedder »Pædagogik og samfund«. Det sjette hedder »Kvinden«. Det syvende hedder »Kvindebevidsthed i Sydafrika«. Det ottende hedder »Deal, et minisamfund i Kent«. Det niende hedder »Kul-